

Women's Games of Thiruvasaki

M. Iswarya

Reg.No:2511315012004

Research Scholar, Department of Tamil

S.T. Hindu College, Nagercoil

Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli

A.P. Ramalakshmi

Assistant Professor, Department of Tamil

S.T. Hindu College, Nagercoil

Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17346659>

Abstract

Thiruvasaki is a collection of hymns sung on the shaivite god shiva. It was composed by manickavaasagar. Manickavaasagar is one of the four saiva kuravars. Thiruvasaki is the eighth tirumurai of the twelve saiva religious hymns. The motto is that one who does not melt in a hymn will melt in a hymn. Thiruvasaki songs, which have a devotional flavor and are heart-warming, are counted among the best literature in Tamil. Thiruvasaki consists of 51 parts and 658 songs. The poet manickavaasagar, a poet of the siva neeriselvan, has mentioned the sports of Tamil Nadu women in his poems. This article attempts to explain the sports of Tamil Nadu women as mentioned in Thiruvasaki.

Keywords: Thiruvasaki, Shaiva Dharma, Women's Games

References

1. Uthandarama Pillai, A. – Thiruvasaki with Commentary, Tamil Sangam, Tirunelveli, Valluvar, Chennai, 1998.
2. Paramasivam, T.K. – Manikkavacakar Azhwar Malai, Manikkavacakar Literary Conference, Kumaraswamy Thirumadam, Varanasi, 2006.
3. Bakkiyamari. – History of Tamil Literature, Poovendan Publications, 10/2 Srinivasa Street, Mylapore, Chennai.
4. Balasubramanian, C. – Thiruppavai, Special Professor, Department of Tamil, University of Chennai, Chennai.
5. Nallasivam, G.P. – Manikkavacakar Azhwar Malai, Manikkavacakar Literary Conference, Kumaraswamy Thirumadam, Varanasi, 2006.
6. Venkatasami, Nattar, N. M. – Silappathikaram (Original Text and Commentary), Ramaiya Publications, Chennai

திருவாசகத்தில் மகளிர் விளையாட்டுக்கள்

மு. ஐஸ்வர்யா

பதிவுஎண்: 2511315012004, முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்க்கலை ஆய்வகம், தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

முனைவர் ஆ.பா. இராமலெட்சுமி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்
தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

ஆய்வு சுருக்கம்

திருவாசகம் என்பது சைவ சமய கடவுளான சிவபெருமான் மீது பாடப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பு. இதனை இயற்றியவர் மாணிக்கவாசகர். மாணிக்கவாசகர் சைவ குறவர்கள் நால்வரில் ஒருவர். பன்னிரு சைவ சமயத் திருமுறைகளில் திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறையாக உள்ளது. “திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்பது மூதுரை. பக்திச் சுவையும், மனதை உருக்கும் தன்மையும் கொண்ட திருவாசகப் பாடல்கள், தமிழில் சிறந்த இலக்கியங்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படுகின்றன. திருவாசகம் 51 பகுதிகளையும் 658 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. சிவநெறிச்செல்வராகிய மாணிக்கவாசகர் தமிழக மகளிரின் விளையாட்டுக்களைத் தமது பாடல்களில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இக்கட்டுரை திருவாசகத்தில் இடம்பெறும் தமிழக மகளிர் விளையாட்டுக்கள் பற்றி விளக்க முற்படுகிறது. **திறவு சொற்கள்:** திருவாசகம், சைவ நெறி, மகளிர் விளையாட்டுக்கள்

முன்னுரை

சங்க காலத்தில் மக்கள் உடல் மற்றும் மன ஆரோக்கியத்திற்காக பல்வேறு விளையாட்டுகளை விளையாடி மகிழ்ந்தனர். மாணிக்கவாசகர் இறைக்காதலை மகளிர் வாயிலாகக் காட்டுகிறார். அக்காலத்தில் மகளிர் விளையாடும் விளையாடல்கள் பலவற்றையும் கண்டு, அவற்றைத் தமது பாடல்களில் வைத்துக் கூறுகிறார். இறைவனுடைய, பெருமை பற்றியும், கருணை பற்றியும், மகளிர் விளையாடல்கள் மூலமாக விளக்குகிறார். திருவாசக மகளிர் விளையாடல்கள் இறைவனின் புகழைப்பாடி, மகிழ்வதாக இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

மகளிர் விளையாடல்களின் சிறப்புகள்

மகளிர் விளையாட்டுக்கள் மனமகிழ்ச்சிக்காகவும் பொழுது போக்கிற்காகவும் விளையாடப் படுகின்றன. தங்கள் துன்பங்களை மறந்து மகிழ்வடைய மகளிர் பெரும்பாலும் விளையாடல்களை நாடுகின்றனர். ஆடவர் விளையாடும் விளையாட்டுக்கள் உடல் வலிமை, அறிவுத்திறன் இவற்றைக் காட்டுவதாக உள்ளன. எளிமையான விளையாட்டுக்கள் மகளிரால் விளையாடப்படுகின்றன. அவை மகளிரின் மென்மைத் தன்மையைக் காட்டுவதாக உள்ளன. எனவே மகளிரின் விளையாடல்களைச் சமய இலக்கியங்கள் உள்வாங்கிக் கொள்கின்றன. இவ்வகை விளையாடல்கள் மூலமாகப் பெண்களின் இறையனுபவங்கள் வெளிவருகின்றன.

பாவையாடல்

விளையாடல்களை கூறும் முதல் பதிகமாக, “திருவெம்பாவை” உள்ளது. இதில் ‘பாவையாடல்’ என்ற விளையாட்டு காட்டப்படுகிறது. மகளிர் பாவையை அமைத்து நீராடி விளையாடுவது பாவையாடல் என இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. மாணிக்கவாசகர் திருவண்ணாமலையில் மார்கழி மாதத்திலே அதிகாலையில் மகளிர் குளத்தில் மூழ்கி நீராடச்செல்லும் போது, நம்மவரை அழைப்பதாகவும், அவர்கள் கலந்து பேசிக்கொண்டு இறைச்சிறப்பைக் கூறுவதாகவும் இப்பதிகத்தை அருளியுள்ளார்.

இறைவன் பேரறிவுடையவன் சிற்றறிவு உடைய உயிர்களுக்கு அருள் செய்வது அவன் கருணைக் குணம் என மகளிர் உணர்ந்தனர்.

“வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள் ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டு ஆர்ப்ப பூத்திகழும் பொய்கைகுடைந்து உடையான் பொற்பாதம் ஏத்தி இரும்சுனைநீர் ஆடுஏலோர் எம்பாவாய்.”

(திருவெம்பாவை:பா-எண்-12)

என வளை ஒலிக்க, ஆடைகள் அசைந்தாட நீராட வேண்டும் என்கிறார்.

“மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால் நீராடப் போதுவீர் போதுமீனோ நேரிழையீர்.”

(திருப்பாவை:பா-எண்-1)

என்ற வரிகள் மார்கழியில் முழுநிலா ஒளி வீசும் நல்ல நாள் இது இன்று நாம் நீராடக் கிளம்புவோம் என ஆண்டாள் நாராயணனை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு நீராட தன் தோழிகளுடன் போவதாக தனது திருப்பாவையில் எழுதியுள்ளார்.

மகளிர் நீராடும் போது உள்ளக் கிளர்ச்சி பெறுகின்றனர். தம்மைப் பிணித்த பிறவித் தளைகளில் இருந்து விடுபடுவது போல, பொய்கையில் மூழ்கி நீராடுகின்றனர்.

திருவம்மாணை ஆடல்

அம்மாணை என்பது மகளிர் விளையாடல்களில் ஒன்று. அம்மாணைக் காய் கொண்டு இளமகளிர் தம்முள் உரையாடி மகிழ்ந்து விளையாடும் முறையில் அமைந்த பாடல்களே இலக்கியங்களில் அம்மாணை என்ற பெயரால் சிறப்பித்து வழங்கப்பட்டது. மகளிர் மூவர் அமர்ந்து பாடிக் கொண்டே அம்மாணை விளையாடும் போது இறைவனையோ அல்லது அரசனையோ பாட்டுடைத் தலைவனாக கொள்வர்.

“தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன் காணம்மாணை:

சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாணை”

(சிலப். வாழ்த்துக்காண்டம், பா-எண்-19)

என வரும் சிலப்பதிகாரத் தொடரில் அம்மாணை விளையாடும் மூன்று மகளிர் தம் ஆட்டம் வழியே சோழமன்னனின் புகழைப் பாடி மகிழ்தலைக் காட்டுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள அம்மாணைப் பாடல்கள் ஐந்தடிகள் கொண்டவை. திருவாசகத்தில் உள்ள அம்மாணைப் பாடல்கள் ஆறடிகள் கொண்டது. இவ்வம்மாணைப் பாடல்கள் சிவபெருமாணைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக கொண்டு பாடப் பெற்றவையாகும்.

திருப்பொற்சுண்ணம்

விளையாடல்களை கூறும் பதிகங்களில் மூன்றாவதாக சுண்ணமிடித்தல் உள்ளது. மகளிர் உலக்கையைக் கையால் பற்றி இடிக்கும் செயல் சுண்ணமிடித்தல் எனப் பெயர்ப்படும். தில்லை நடராசர்ப் பெருமானின் அபிஷேகத்திற்கென மஞ்சள் பொடியுடன் வாசனைப் பொருட்களைக் கலந்து மகளிர் இடிக்கும் போது தங்களுடைய சோர்வு தெரியாமலிருக்கும் பொருட்டுப் பாடுகின்ற முறையில் 20 பாடல்களை அருளியிருக்கிறார். ‘மாயை’ என்னும்பொற்சுண்ணப்பொருள், ‘நவசக்தி’

என்ற செயலால் பொடியாக்கப்படுகிறது என்று உருவகப்படுத்திப்பாடுகிறார். மாணிக்கவாசகர் சுண்ணமிடிக்கும் மகளிரின் இவ்வியல்புகளைக் கூறும் முகமாகத் “திருப்பொற்சுண்ணம்” என்ற பதிகத்தை அருளியுள்ளார்.

“பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யை

போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள் பையர வல்குல் மடந்தை நல்வீர்

பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே”

(திருப்பொற்சுண்ணம்;பா-எண்-12)

என மகளிர், உலக மக்களுக்கு அமுதம் போன்றவனான இறைவனை சுண்ணம் மிடித்து வணங்குகின்றனர்.

திருக்கோத்தும்பி

திருக்கோத்தும்பி என்பது திருவாசகத்தின் ஒரு பகுதியாகும். காதல் வயப்பட்ட ஒரு பெண் பூக்களில் ரிங்காரமிட்டுப் பறக்கும் வண்டுகளின் ராஜாவான தும்பியைப் பார்த்து, தான் சிவபெருமானைக் காதலிக்கும் தன் மனநிலையை சிவனிடம் எடுத்துச் சென்று சொல்லுமாறு வேண்டுகிறாள். இந்த பாடல்கள், இறைவனின் பெருமைகளையும், அவரின் திருவடிகளிலன் மகிமையையும் பேசுவதால் “கோத்தும்பி” என பெயர் பெற்றுள்ளது.

“ஊனா ருடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்

தேனார் கமலமே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.”

(திருக்கோத்தும்பி: பா-எண்-216)

இறைவனான சிவபெருமான் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்ட ஒரு பெண், தன் காதலை வெளிப்படுத்த இந்த தும்பியைத் தூது வனாக அனுப்புவது போன்றே இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

திருத்தெள்ளேணம்

தெள்ளணம் என்பது கைகோட்டல் அல்லது முறத்தைக் கையில் கொண்டு தானியங்களைத் தெள்ளிக் கொழித்து

விளையாடுதல் எனப்படும். இது சிறுமியர்க்குரிய விளையாட்டுகளில் ஒன்றாகும். சிறுமியர் முச்சில் என்னும் சிறிய முறத்தைக் கையிற் கொண்டு தானியங்களைத் தெள்ளிக் கொழித்து விளையாடும் நிலையில் இறைவனது புகழ்த் திறங்களைத் தெளிந்துணர்ந்து பாடிப் போற்றுவதாக அமைந்துள்ளது. கை கொட்டிப்பாடி ஆடும் விளையாட்டு மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டு ஆகும்.

“திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை

உருநாம் அறிவோர் அந்தணராய் ஆண்டு கொண்டான்.”

(திருத்தெள்ளேணம்: பா-எண்.235)

திருமால் பன்றியாய் வந்து திருவடியைத் தேடியபோது, அந்தப் பெருமானைத் தமக்கு ஒரு அந்தண உருவமாய் வந்து கொண்டான் என்று சிவபெருமானின் அரிய செயலை பெண்கள் சிவ ஆலயங்களில் சிவராத்திரி அன்று பாட்டுக்கேற்பக் கை கொட்டியோ, பறை கொட்டியோ சிவபெருமானைப் போற்றிப் பாடுகின்றனர்.

திருச்சாழல்

சாழல் என்பது இரு பெண்கள் விளையாடும் ஒருவகை சொல் விளையாட்டு ஆகும். இவ்விளையாட்டின் போது இரு மகளிர் அமர்ந்து ஒரு கதைச்செயல் பற்றி வினா நிகழ்த்த மற்றொருத்தி அக்கதையில் இடமாகத் தோன்றி முரண்பாட்டினை நீக்கி அதன் உட்பொருளை விளக்கி விடை கூறி உரையாடி மகிழ்ந்து விளையாடும் முறையில் அமைவதாகும்.

“பூசுவது வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்

பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணோட!

பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை

ஈசன் அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ (திருச்சாழல்பா-எண். 1)

மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானைப் பற்றி வழங்கும் பல புராணக்கதைகளின் உட்கருத்துக்களை வினா விடையாக அமைத்து கூறியுள்ளார். அதேபோன்றே திருச்சாழல் என்ற தனது பதிகத்தில் பெண்ணொருத்தி சிவபெருமானின் செயல்களை இகழ்ந்து இசையுடன் வினா எழுப்பி கூறுவதாகவும் மற்ற ஒரு பெண் அப்பெருமானின் செயல்களின் உண்மைகளை எடுத்து இசையுடன் விடையளித்து வந்து பாடுவதாகவும் அமைத்து பாடியிருக்கிறார்.

திருப்புவல்லி

புவல்லி என்பது பூக்கொய்து விளையாடும் பெண்கள் விளையாட்டுக்களில் ஒன்றாகும். இறைவனை வழிபடுவதற்காகப் பூக்களைக் கொய்கின்றனர் மடந்தையர். மல்லிகை, முல்லை போன்ற மலர்க்கொடிகளில் இருந்து மலர்களைச் சேகரிக்கும் மங்கையர் ஈசனின் புகழ் பாடிக்கொண்டே மணமலர்களைப் பறிக்கின்றனர். இறைவனின் கருணையை எண்ணி எண்ணி இளகும் ஞானப் பெண்களுக்குத் தங்கள் தாய்மார்கள் காட்டும் அன்பு நினைவிற்கு வருகிறது. இறைவன் காட்டும் கருணை தாயின் அன்பைக் காட்டிலும் அருமையுடையது எனக்கருதுகிறார்.

“நாயிற் கடைபட்ட நம்மையுமோர்
பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டானென்
வல்பினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் புவல்லி
கொய்யாமோ”

(திருவாசகம்:திருப்புவல்லி:பா-எண்.3)

நாயினும் கடைப்பட்ட நம்மையும் பொருட்படுத்தி ஆண்டு கொள்ளுகிறான் இறைவன். எனவே வல்வினைப் பாம்புகள் நம்மைத் தீண்ட முடியாது. அப்பாம்புகளின் வாயிலே ஞானப் பொடியினைத்தூவி, பிறவி என்ற மயக்கத்தை அறுந்திடுவோம்.

பூங்கொடி மலர்களைக் கொய்வோம் என்று பாடுகின்றனர்.

திருத்தோணோக்கம்

“தோணோக்கம்” என்பது ஒரு வகை மகளிர் விளையாட்டு. இரு தோழியர் ஒருவருக்கொருவர் தோளைப் பார்த்துக் கொண்டோ, அல்லது தொட்டுக் கொண்டோ விளையாடும் விளையாட்டு வகையாகும். திருத்தோணோக்கம் என்பது மாணிக்கவாசகரால் அருளப்பட்ட திருவாசகத்தின் பகுதியாகும். இது தில்லை அம்பலத்தே திருநடனம் செய்யும் இறைவனது திருவடிகளை கூடும் வண்ணம் ‘தோணோக்கம்’ என்னும் மகளிர் விளையாட்டினைப் பாடி, இவ்வுலகம் நிலையானது என மயங்காமல், சிவத்தை காணும் தத்துவத்தைப் பேசுவதாகும். கானல் நீரை உண்மை என நம்பி மயங்கும் பேதையைப் போல இல்லாமல், மெய்யறிவின் பெருமையை உணர்த்தி, பிரபஞ்ச நிலையாமை அறிந்து இறைவனை அடைவது இதன் நோக்கம்.

“பூந்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே
எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுணம்
ஆகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்த்தில்லை அம்பலத்தே
திருநடஞ்செய்
கூத்தாடன் சேவடி கூடும்வண்ணந்
தோணோக்கம்.”

(திருவாசகம் திருத்தோள்
நோக்கம்:பா-எண்-1)

கானல்நீரைத்தண்ணீர்ப்பொய்கை எனக் கருதாமல் கூத்தன் சேவடியைக் கூடுவதே என் தோளின் நோக்கம் என்று சிவனின் பெருமைகளை மாணிக்கவாசகர்ப் பெருமான் திருத்தோள் நோக்கம் என்ற பண் இசைத்துக் கன்னிப் பெண்கள் வாயிலாகத் தெளிவு படுத்துகிறார்.

திருப்பொன்னூசல்

திருவாசகத்தில் பெண்கள் விளையாட்டுக்களின் வரிசையில் திருப்பொன்னூசல் இறுதியாகக் காணப்படுகிறது. பொற்பலகை மாட்டப்பட்ட ஊஞ்சல் பொன்னூசல் எனப்படும். ஊஞ்சலில் ஏறியாடுதல் மகளிர்க்கு மனமகிழ்ச்சியை தரும். ஊஞ்சலாடுதல் தொன்மை வழக்கம். இளமகளிர் ஊஞ்சலில் ஏறியாடுங்கால் பாட்டுடைத் தலைவனது புகழ்த்திறத்தைப் பாடிக்கொண்டு ஆடும் நிலையில் அமைந்த இசைப்பாட்டு ஊசல்வரி எனப்படும். எல்லாம்வல்ல சிவபெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு ஊஞ்சலாடும் மகளிர் பாடிப்பரவும் நிலையினை மாணிக்கவாசகர் தனது திருப்பொன்னூசலில் பதிகத்தில் அருளியுள்ளார்.

**“துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூயபுகழ் பாடி
புஞ்சமார் வெள்வளைவீர் பொன்னூசல்
ஆடோமோ**

(திருப்பொன்னூசல் பா-எண்-4)

என ஊசலாடும் மகளிர், சிவபெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு ஊசலாடி மகிழ்கின்றனர்.

முடிவுரை

மகளிர் விளையாட்டுக்கள் மன மகிழ்ச்சியையும், பொழுது போக்கையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. பெண்கள் தங்களின் அறிவுத் திறனையும், உடல் திறத்தையும், கணித அறிவையும் மேம்படுத்திக் கொள்ள

மகளிர் விளையாட்டுக்கள் வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் எனவே மாணிக்கவாசகர் மகளிர் விரும்பி விளையாடும் பல்வகை விளையாட்டுகளோடு இறைமை ஞானத்தை இசையுடன் இயற்றியுள்ளார் என்பது இக்கட்டுரை வாயிலாக நமக்கு தெரிகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. உத்தண்டராம பிள்ளை. அ. திருவாசகம் மெய்கண்ட உரை, சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம், திருநெல்வேலி, வள்ளுவர் - 1998.
2. பரமசிவம் த. கோ., மாணிக்கவாசகர் ஆய்வு மாலை, மாணிக்கவாசகர் இலக்கிய ஆய்வு மாநாடு, குமாரசாவாமித் திருமடம், வாரணாசி-2006.
3. பாக்கியமேரி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பூவேந்தன் பதிப்பகம், 10/2, சீனிவாசா சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை
4. பாலசுப்பிரமணியன். சி, திருப்பாவை சிறப்பு நிலைப் பேராசிரியர், தமிழ் மொழித்துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
5. நல்லசிவம். கோ. ப, மாணிக்கவாசகர் ஆய்வு மாலை, மாணிக்கவாசகர் இலக்கிய ஆய்வு மாநாடு, குமாரசாமித் திருமடம், வாரணாசி-2006.
6. வேங்கடசாமி நாட்டார். நா. மு, சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், ராமையா பதிப்பகம், சென்னை